

EUROPEAN CONFERENCE

Conference Proceedings

**The III International Science Conference
«MODERN CHALLENGES TO SCIENCE
AND PRACTICE»**

January 24 – 26, 2022

Varna, Bulgaria

MODERN CHALLENGES TO SCIENCE AND PRACTICE

Abstracts of III International Scientific and Practical Conference

Varna, Bulgaria

(January 24 – 26, 2022)

UDC 01.1

ISBN – 978-9-40364-504-9

The III International Scientific and Practical Conference «Modern challenges to science and practice», January 24 – 26, Varna, Bulgaria. 587 p.

Text Copyright © 2022 by the European Conference (<https://eu-conf.com/>).

Illustrations © 2022 by the European Conference.

Cover design: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© Cover art: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted, in any form or by any means, or stored in a data base or retrieval system, without the prior written permission of the publisher. The content and reliability of the articles are the responsibility of the authors. When using and borrowing materials reference to the publication is required. Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighboring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

The recommended citation for this publication is: Zolotarenko O.D., Zolotarenko A.D., Schur D.V. Modern 3D printing technology (CJP) based on ceramic materials with carbon nanostructures // Modern challenges to science and practice. Abstracts of III International Scientific and Practical Conference. Varna, Bulgaria 2022. Pp. 101-108.

URL: <https://eu-conf.com>.

46.	Настіна О.І. ПРОБЛЕМИ ВИРІШЕННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ СПОРІВ ЗА УЧАСТЮ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ УКРАЇНИ	235
47.	Пахомова А.О. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ АГРАРНОЇ НАУКОВОЇ СФЕРИ	237
48.	Собко Л.В. КРИМИНОЛОГИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ ДОХОДОВ В СФЕРЕ КИБЕРПРЕСТУПНОСТИ И ОСОБЕННОСТИ ИХ ЛЕГАЛИЗАЦИИ	240
49.	Шендерук О.Б., Главацький С.Ю. ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ (КІНЕЦЬ ХХ – ПОЧАТОК ХХІ СТ.)	246
MANAGEMENT, MARKETING		
50.	Sadchenko E.V., Shmagina V.V. INNOVATIVE MARKETING AS AN EFFECTIVE TOOL FOR ECONOMIC DEVELOPMENT	248
51.	Івацко Т., Нартовська В., Терентьєва П. ЕФЕКТИВНІСТЬ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОСВІТІ ДО УМОВ РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ	251
52.	Бурлуцька С.В., Літвінова В.І. ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ПОЗИКОВОГО ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЄКТУ ПІДПРИЄМСТВА	254
53.	Ващук О.В., Ріжко О.В. ЕФЕКТИВНІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ ЗБУТОВОЇ ПІДСИСТЕМИ ПІДПРИЄМСТВА – ЗАПОРУКА ЙОГО УСПІШНОСТІ ТА КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ	257
54.	Вуйченко М.А., Шатохін А.М. ПРІОРИТЕТИ ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМ ЗАХИСТОМ НАСЕЛЕННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	264

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ АГРАРНОЇ НАУКОВОЇ СФЕРИ

Пахомова Анна Олександрівна,

кандидат юридичних наук, доцент,
завідувачка кафедри цивільно-правових дисциплін,
Білоцерківський національний аграрний університет, Україна

В останні десятиліття в більшості економічно розвинених країн активно розвивається особливий вид підприємництва, що спеціалізується на науково-інноваційній діяльності, при цьому виділяють наступні найбільш значимі групи дрібного інноваційного бізнесу: дрібні впроваджувальні фірми, що створюються винахідниками на позики так званого венчурного (тобто пов'язаного з ризиком) капіталу для виробничого освоєння і комерційної реалізації науково-технічних нововведень; дрібні фірми, що організуються для реалізації науково-технічних досягнень, які стали побічним результатом виконання програмно-цільових науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт за контрактами урядових відомств з університетами, промисловими корпораціями, неприбутковими дослідними інститутами; дрібні фірми обслуговування програмно-цільових НДДКР; дрібні творчі групи або проектні бригади, індивідуально виступаючі з ідеями (винаходами) [1].

У зв'язку з цим пріоритетним у державній політиці в цій області є створення свого роду "інноваційного клімату" для виникнення і розвитку нових фірм, зайнятих генеруванням, освоєнням і комерціалізацією науково-технічних нововведень. При цьому основні зусилля держави спрямовуються на «початкові» та «довговічні» періоди становлення малих інноваційних підприємств. У багатьох розвинених країнах діє ціла система програм, що стимулюють активізацію інноваційного підприємництва.

У США Міністерство сільського господарства в рамках реалізації такої програми фінансує проекти НДДКР в області сільськогосподарської біотехнології для малих фірм, що відповідають вимогам міністерства і виконують умови комерціалізації науково-технічних результатів.

У Німеччині законодавчо закріплені умови здійснення дотацій на наукові дослідження і підготовку науково-дослідного персоналу. Прийнята Програма стимулювання коопераційних інноваційних проектів, що підтримує співпрацю дрібних фірм з державними і приватними науково-дослідними установами. Особливо слід відзначити, що найважливішим механізмом стимулювання інноваційного розвитку є система пільгового кредитування. В Італії, наприклад, Фонд технологічних нововведень має право видавати пільгові кредити терміном на 15 років, при цьому 80% суми видається протягом реалізації програми і 20% – на її завершальній стадії.

Одним з елементів системи фінансового регулювання інноваційного розвитку є державне страхування позик. У США, наприклад, Адміністрація у

справах малого бізнесу гарантує до 90% позички, що подається комерційними банками малим підприємствам. У Німеччині та Великобританії існує система страхування кредитів, яка на період від 15 до 23 років гарантує приватним банкам повернення 80% вартості замовлення.

В останні роки у всіх країнах набули поширення такі методи підтримки малого інноваційного бізнесу, як пільгове оподаткування на всіх стадіях інноваційного циклу і прискорена амортизація, що дозволяє скоротити величину податкових виплат, так як частина прибутку йде на витрати. В Японії, наприклад, прискорена амортизація становить 14% початкової вартості обладнання.

У багатьох зарубіжних країнах в 80-ті роки помітно активізувалася діяльність місцевих органів влади щодо підтримки дрібного інноваційного бізнесу. Ефективність діяльності місцевих органів влади в стимулюванні науково-технічної ініціативи дрібного бізнесу нерідко виявляється не меншою, ніж загальнодержавна. У США на рівні штатів утворюються фонди, комісії, комітети, що володіють засобами для надання підтримки організаторам «інкубаторних» програм в університетах і підтримують ті з них, які вирішують регіональні проблеми. Фінансуються такі штатні програми з бюджетів самих штатів, а також федеральним урядом, частково місцевими органами влади, великими корпораціями, університетами. Основний їх частиною є регіональні венчурні фонди [2, с.192].

Досвід інноваційного розвитку АПК в більшості зарубіжних країн має виражену регіональну складову, як уже зазначалося, в США кожен штат виділяє фінансові кошти на утримання наукових організацій, що сприяє розвитку інноваційної сфери регіону. Особливий інтерес представляє досвід створення рад регіонального розвитку в Канаді, де є значні природно-кліматичні та соціально-економічні відмінності. В інноваційній сфері Канади держава відіграє відносно велику роль в порівнянні з іншими розвиненими країнами. Канадські ради регіонального розвитку (дослідні ради провінцій) в якості основного завдання розглядають розвиток своєї провінції за рахунок надання допомоги промисловості. Їх діяльність орієнтована, перш за все, на дрібні і середні приватні фірми, які не мають своїх дослідницьких підрозділів (допомога в поширенні інновацій, передачі ефективних технологій з державного сектора в приватний, надання консультаційної допомоги). Дослідницькі ради провінцій займаються формуванням програм їх розвитку та надають допомогу в розробці політики в галузі науки і техніки.

В Японії, серед заходів уряду щодо забезпечення науково-технічного прогресу, стимулювання наукомістких «високих» технологій чільне місце займають програми регіонального розвитку. Однією з таких програм є програма «Технополіс». Будучи планом прискорення економічного розвитку периферійних районів Японії, вона одночасно сприяє не тільки нарощуванню їх науково-технічного потенціалу, а й форсуванню НТП в масштабах всієї країни. Вважаючи науково-технічний потенціал одним з найбільш істотних факторів в структурній перебудові та інтенсифікації економіки, японський уряд і кампанії зробили його ключовим як у загальноекономічній, так і в регіональній стратегії. Суть цих ідей полягає в тому, що з метою сприяння регіональному розвитку,

подальшого прискорення науково-технічного прогресу і переважного розвитку наукомістких галузей створюються спеціалізовані науково-виробничі містечка – технополіси, в яких забезпечені сприятливі умови для органічного злиття науково-дослідницької діяльності з наукомістким виробництвом [3, с.77].

Узагальнення зарубіжного досвіду розвитку інноваційних процесів показує, що державна науково-технічна політика розвинених країн переслідує дві важливі мети: збереження і перетворення регіональної науки в інтересах конкретних регіонів і пріоритетного фінансування прикладних досліджень. Головним в державній політиці цих країн є реалізація комплексу законодавчих і організаційних заходів, спрямованих на створення і підтримання в країні «інноваційного клімату»; на регіональному рівні особливість створення підтримуючої інноваційний розвиток інфраструктури полягає, в першу чергу, в орієнтації її на профільні галузі регіону, пріоритети його розвитку, доповнення фірм один одним, на максимальне дослідження тих чи інших переваг регіону; в абсолютній більшості розвинених країн розробляються і реалізуються спеціальні програми регіонального розвитку, що передбачають високу ефективність інноваційного процесу, так як успішний розвиток інноваційний діяльності пов'язано з системою державної підтримки науково-інноваційної сфери АПК. У той же час найважливішими механізмами стимулювання інноваційного розвитку є: система пільгового кредитування; державне страхування позик; прискорена амортизація; пільгове оподаткування на всіх стадіях інноваційного циклу.

Список літератури:

1. Стойко І. Науково-технічна діяльність малого бізнесу (закордонний досвід) [Електронний ресурс] / І. Стойко // Соціально-економічні проблеми і держава. — Вип. 1 (4). — 2011. — Режим доступу до журн.: <http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2011/11siibzd.pdf>.
2. Сільнова А.О. Адміністративно-правові аспекти регулювання науково-дослідних робіт в аграрному секторі США / А.О. Сільнова // Підприємництво, господарство і право. — 2009. — №10. — С. 190 – 193.
3. Сільнова А.О. Економіко-правові аспекти інноваційної діяльності в аграрному секторі / А.О. Сільнова // Аграрна наука — виробництву : держ. наук.-практ. конф., 23 25 лист. 2006 р. : тези доп. — Біла Церква, 2006. — С. 77 – 78.